

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L
84:1 - 161**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Man jag har ditt på sig det bättre än du önskar att jag kom till
 kraftigt jag inte kan till att kunna och önskar

Gräns.

Jag har tittat på ni och dagarna
 och kan inte finna minsta anledning att try-
 ka en arbet för deras skull. Jag kan inte
 tänka att någon enda människa ska märka detta
 och att någon märker det. Hvad så? Det är ju knapp-
 kast ett fel, som rättas num fel annat än bland
 litteratörer och detta är omärkligt äfven för dem.
 Gif de hundra till de fattiga och de vill besta
 bort dem. Det är nästan naturligt att affra dem
 på detta - Jag är nöjd om att du skulle tycka
 deksamma om du vore riktigt dig själv och inte
 afveransträngt och uppjagad. Jag förtär att det vore
 en riktig bättnad att få trycka en arbet, men jag har
 inte ansett att våda dig slår till för en sådan obe-
 tydlighet. Du får snart en andra upplaga, då går det
 ju bort. Men du kan gärna vända till dess. Allt det
 är inte på nådant det beror.

Jag har ett mycket värre betyg om jag att kan
 ma och tala om att det är att jag inte får boken
 fördig^(t) att vara kan bli af höne jell. Jag är så
 förfärligt lednad. Jag ville så gärna vara och jag
 förtär att du behöfver kunna undan kritiken,
 men jag kommer inte ut fläck för korrekturens skull
 med skrifningarna. Det stod någonstans i en tid-
 ning att jag var den nästaste af smetida elskare
 och det var jag visst i sammas för jag trodde, att när
 jag hade nådant folk som Berg, Morén och Vallborg
 till hjälp med korrekturen, så skulle jag knappast
 behöfva göra något åt det själv, såna igemom ett
 andra korrekturen och därmed nog. Men jag har sagt
 dig förut hur det gick härmed. Ingen har varit till

att om den kammaren — de som skänkt utskänkt god julskänk
hjälp annat än Wallberg. Han är oföretligt bra och vaktsam
i fråga om språket, men hvad man säger stilen ord-
mötet etc. Man kan inte heller hjälpa, jag måste själv öf-
nervatna hvarje mening. Följden har blifvit att i stället
för att på skrifva hela Oktober och halva September, som
jag trodde, har jag fått nyssla med Parreletter hela tiden
och jag blir inte föredlig med manuskriptet i November. Af
men om jag none förselig kunde jag inte resa från Parrek-
turet (som jag trodde att jag skulle kunna). Hvad i all
välleken skall jag ta mig till, min tös? Jag är nå rädd
för att du blir förskänd af att gå hemma och vänta. Det
behöfver inte vara rädd, det finns ingen anledning
med denna bok, men du blir det ^{under} Kuskef. Vill
du resa hit upp under den nästa tiden, så kunna
vi fara till Prätoria och ha ena Parreletter i den skåna
ninterkusten där. Jag vill gärna ge dig 14 dar
under din näraste anskid för att hjälpa dig, men
jag kan inte resa ur landet, färre bokken är för-
dig. Jag är nå lednen och jag har arbetat så
aflätligt, men jag är inte nå starkt som förr.
Jag kan inte nata på nätterna, och detta att,
fantasier skall vara mig på ett område, som skall
vara fattbart för en barnhjälpa går också att
den präprens hävelare och arbetar löngsamma-
re.

I verkligheten är det inte nytt om dig, du kan
en bra bok föredlig och bara din första kritik är
färdig, nummer du att på idel glädje, men någ om jag
på något sätt kan hjälpa dig öfver det värsta, så nå
boken af utkomme och du väntar Kritik. Kan jag
gärna något?

Jag går nåt jag och lärte 3de Parreletter på Kullaberg,
Jag tänkte på Bälts. Det var det jämmerligaste fiasco nästan
jag har varit med om. Och det var ett af mina bästa
Kapitel. Och de tyckte nå illa om det, att de inte någode några